

OBSAH.

	Str.
Díl Prvý	3
Čtrnáctero pravd	3
Krev Ježíše Krista jediná naděje hříšníkova . .	3
I. Stav hříšníka jest politování hodný a zcela nešťastný již na tomto světě a sice pro ztrátu statků přirozených	6
1. Hřích připravuje člověka o jeho duševní spokojenost a o jeho život	6
2. Hřích připravuje člověka o jeho svobodu, čest, ano i tělesnou krásu	9
3. Hřích zbavuje člověka klidu a pokoje myslí, kdo takovýchto následků na sobě nepozoruje, nalézá se již v bídném stavu a po čase stihne ho ještě větší pohroma	11
II. Stav hříšníka na tomto světě jest velmi neblahý pro ztrátu duchovních statků	13
O veliké ztrátě milosti Boží zobrazené podoben- stvím o ztracené milosti pozemského vládce	13
III. Stav hříšníka v budoucím životě bude nejnešťastnější a nebude moci býti změněn !	19
IV. Jediným prostředkem proti zlu hříchu jest nejdražší krev Ježíše Krista, kterou zjednává se odpuštění všech hříchů	25
V. Spasitel důrazně vybízí nás, abychom hleděli na Jeho krvi podílu míti	29
1. Svatý kříž přirovnává se k stromu, z něhož stále prýští se vonný balsám	29

II

2. Krev Ježíše Krista přirovnává se k studnici, veliké řece a moři milosti pro hříšníky 31
- VI. Hříšník stává se účastným ovoce předražené krve Ježíše Krista velmi snadno ve sv. svátostech 34
1. Kristus Pán vzal na sebe všechny hříchy a svou předrahou krví, jež přirovnává se k moři a ke klíči, je smazal; aby i nám hříchy naše smazány byly, k tomu nám zanechal Pán Ježíš svátost pokání 34
 2. Krve Ježíše Krista stává se hříšník docela snadným způsobem účastným v nejsvětější Svátosti Oltářní 37
- VII. Člověk může se státi účastným krve Kristovy a velmi snadno dojíti odpuštění svých hříchů ve svátosti pokání 39
1. Krev Kristova jest léčivý pramen pro nemocné duše naše 39
 2. Poklad krve Ježíše Krista jest přístupný každému, kdo ho chce dosáhnouti a proto nemá býti sv. zpověď nikomu za těžkou 42
- VIII. Ovoce krve Kristovy můžeme se velmi snadno nejsvětější Svátostí účastni státi 45
1. Jak snadný prostředek k získání ovoce krve Ježíše Krista jest nejsvětější Svátost Oltářní 45
 2. O veliké uctě svatých k nejsvětější Svátosti Oltářní 47
- IX. Poklad krve Kristovy můžeme si snadno odpušky získati 49
- X. Naše dobré, kající skutky nejsou dobré samy v sobě, nýbrž krev Ježíše Krista, jež jest zadostučiněním za všechny hříchy, činí je dobrymi a záslužnými 52
1. Vše, cokoliv dobrého činíme, od Boha pochází 52
 2. Dobré skutky nabývají své ceny krví Ježíše Krista 54

XI. 1. Panna Maria, laskavá přímlyvkyně naše u Boha, obětuje Otci nebeskému za naši spásu krev Syna svého, Ježíše Krista	56
2. Maria jest matka všech lidí, která obětí krve Ježíše Krista více než všickni ostatní svatí o naši spásu se stará	59
XII. Kdo vždycky k nejsvětější krvi Kristově úctu chová, má naději na šťastnou smrt	61
1. Jak prospěšně jest požívati krve Ježíše Krista, jenž v hodince smrti ďábla zapuzuje	61
2. Krev Ježíše Krista ďábly zapuzuje, anděly přivádí a nebe otevírá	63
XIII. Krev Kristovu máme uctívati, dokud jsme zdrávi	65
XIV. Kdo nechová krev Kristovu stále v uctivosti, ten sotva zjedná si ovoce krve Kristovy	67
1. Jak velice klamou se ti, kteří hřešice, pokání nečiní v naději, že je na konci života činiti budou	67
2. Málo prospěje prolitá krev Kristova těm, kdo slibují, že si jí budou vážiti teprve na konci svého života	71

Díl druhý.

Sedmero rozjímání o tom, kterak si ovoce krve Ježíše Krista prisvojiti můžeme	73
I. Chce-li hříšník odpuštění hříchů svých dojíti, musí ke krvi Ježíše Krista útočiště bráti	73
1. Jakmile poznal hříšník svůj bídný stav, ihned musí míti pevnou vůli polepšiti se; jinak stává se mu krev Ježíše Krista znamením hrozeb a kletby	73
2. Krev Kristova jest nyní hříšníkovi k jeho očistění velmi potřebná, v zavržení věčném bude však muky hříšníků ještě více zvětšovati	77

IV

3. O laskavém pozvání Ježíše Krista k své krvi a k svým svatým ranám	79
4. O laskavých slovech, jimiž Spasitel hříšníka k sobě zve a rozhodnutí se hříšníka	81
II. Hříšník jest ochoten, dříve již pojaté předsevzetí s myslí statečnou a vírou živou uskutečniti	84
1. Hříšník touží hříchů zanechati, ale pokušitel ďábel odporuje z počátku tomuto předsevzetí; proto musí se mu kajicník statečně na odpor postaviti	84
2. Jak máme překonati úzkost, pochybnost a obtíže, jež naše předsevzetí zvrátiti hrozí .	85
3. Jak máme útokům ďáblovým proti našemu předsevzetí přítrž učiniti	87
III. O pohroužení se duše do krve Ježíše Krista ve Svátosti pokání	89
1. Duše má se po náležitém zpytování svědomí z obrácení svého těšiti a ihned z hříchů se též vyznati	89
2. Pobožnost sv. Františka Saleského pro kajicníka	91
3. Jak si má kajicník po sv. zpovědi počínati .	93
4. O mocném působení krve Kristovy při očistění hříšníka	95
IV. O útěše a pokoji duší stanou-li se ve sv. zpovědi účastny krve Kristovy	96
1. O sladkosti krve Kristovy po přijetí sv. svátosti	96
2. O každodenním slyšení mše svaté	97
V. Jak můžeme a máme dáti svou krev pro jméno nebo pro krev Kristovu	98
VI. Hříšníci, kteří nedají se obměkčiti převzatou krví Kristovou a neoplakávají hříchů svých, hynou v nich	100
VII. Sedmeré prolití krve Kristovy rozdělené na sedm dní v týdnu k obzvláštnímu uctění této předražené krve	103

V neděli. O prvním prolití krve Ježíše Krista při jeho obřezání	104
V pondělí. O druhém prolití krve Kristovy při jeho krvavém potu v zahradě Getsemanské	108
V úterý. O třetím prolití krve Kristovy při jeho bičování	111
středu. O čtvrtém prolití krve Kristovy při	
Ve jeho trním korunování	113
Ve čtvrtek. O pátém prolití krve Ježíše Krista při svlékání jeho spodního roucha před ukřižováním	116
V pátek. O šestém prolití krve Kristovy při jeho ukřižování	120
V sobotu. O sedmém prolití krve Ježíše Krista při otevření jeho boku	121
Modlitba sv. Augustina	124

